Udskriftsdato: 24. april 2024

2016/1 LSF 174 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af repatrieringsloven og udlændingeloven (Øget støtte til repatriering, genindførelse af resultattilskud til kommunerne og indførelse af absolut tilbagebetalingskrav m.v.)

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: Udlændinge- og Integrationsmin. j.nr. 2016-13797

Fremsat den 29. marts 2017 af udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg)

Forslag

til

Lov om ændring af repatrieringsloven og udlændingeloven

(Øget støtte til repatriering, genindførelse af resultattilskud til kommunerne og indførelse af absolut tilbagebetalingskrav m.v.)

§ 1

I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 7. oktober 2014, som ændret ved § 3 i lov nr. 380 af 27. april 2016, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 6, 1. pkt.*, ændres »bestemmelserne« til: »bestemmelsen«, og »og § 25, stk. 2, i integrationsloven« og »og integrationsloven« udgår.

2. *§ 7, stk. 2, nr. 6*, affattes således:
»6) udgifter til sygeforsikring i hjemlandet eller det tidligere opholdsland til personer, der er fyldt 18 år, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, på op til 7.500 kr. pr. år i op til 4 år,«

3. I *§ 7, stk. 2, nr. 7*, ændres »forbrug og« til: »forbrug,«

4. I *§ 7, stk. 2, nr. 8*, ændres »i Danmark« til: »i Danmark og«.

5. I *§ 7, stk. 2*, indsættes som *nr. 9*:
»9) udgifter til skolegang til skolesøgende børn, der på tidspunktet for repatriering er fyldt 5 år, på 500 kr. om måneden pr. barn i op til 4 år, dog højst indtil det fyldte 16. år.«

6. *§ 7, stk. 4*, affattes således:
»Stk. 4. Hjælp til udgifter til sygeforsikring, jf. stk. 2, nr. 6, udbetales i to dele, således at hjælp til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden. Det er en betingelse for udbetaling af første del, at der fremvises dokumentation for betalt forsikring. I tilfælde, hvor forsikringen kun kan tegnes i forbindelse med ophold i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, kan udbetaling af første del dog ske på baggrund af et tilbud om forsikring. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til sygeforsikring efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til sygeforsikring 12 måneder efter udrejsen af Danmark.«

7. I *§ 7* indsættes efter stk. 4 som nye stykker:
»Stk. 5 I de tilfælde, hvor sygeforsikring efter stk. 2, nr. 6, ikke eller kun meget vanskeligt kan tegnes i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, kan kommunalbestyrelsen i stedet yde hjælp til dækning af behandlingsudgifter. Hjælpen udgør 7.500 kr. pr. år i op til 4 år til personer, der er fyldt 18 år, og udbetales i to dele, således at hjælp til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til behandlingsudgifter efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til behandlingsudgifter 12 måneder efter udrejsen af Danmark.
Stk. 6. Hjælp til udgifter til skolegang efter stk. 2, nr. 9, udbetales i to dele, således at der ved tilbagevenden udbetales 25 pct. af beløbet, der i alt kan ydes efter stk. 2, nr. 9. For udlændinge, der har

fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til udgifter til skolegang efter stk. 2, nr. 9, efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til skoleudgifter 12 måneder efter udrejsen af Danmark. Det er en betingelse for udbetaling af den resterende del af hjælp til skoleudgifter, at der fremvises dokumentation for, at barnet er indskrevet i skole.

Stk.5-8 bliver herefter stk. 7-10.«

8. I *§ 7, stk. 5*, der bliver stk. 7, indsættes efter »repatriering«: »efter repatrieringsloven«.

9. I *§ 7, stk. 7*, der bliver stk. 9, ændres »stk. 6« til: »stk. 8«.

10. *§ 9* affattes således:

»§ 9. Kommunalbestyrelsen skal træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis en udlænding anvender fortrydelsesretten i udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, eller hvis en udlænding, der har modtaget støtte til repatriering, på ny indgiver ansøgning om opholdstilladelse i Danmark inden for de første to år efter udrejsen og i forlængelse heraf meddeles opholdstilladelse. Kommunalbestyrelsen skal endvidere træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis der til brug for behandlingen af ansøgningen om hjælp til repatriering er angivet urigtige eller vildledende oplysninger. § 95 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse.«

11. I *§ 9 a, stk. 4*, ændres »6« til: »8«.

12. Kapitel 5 ophæves.

13. I *§ 13* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. »*Stk. 2*. Staten yder et resultattilskud på 25.000 kr. til kommunalbestyrelsen for hver udlænding med bopæl i kommunen, som repatrierer med støtte i medfør af loven. «

Stk. 2. bliver herefter stk. 3.«

14. *§ 14* affattes således:

»§ 14. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 3, 5 og 8, er fastsat i 2004-niveau og reguleres fra og med 2005 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 2. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 4, og § 7, stk. 3, er fastsat i 2014-niveau og reguleres fra og med 2015 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 3. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 6 og 9, og § 13, stk. 2, er fastsat i 2017-niveau og reguleres fra og med 2018 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.«

§ 2

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, som ændret senest ved lov nr. 235 af 14. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 17 a, stk. 2*, ændres, »når der er forløbet højst til«: »efter en periode på op til«.

2. I *§ 17 a, stk. 2*, indsættes som 2. pkt.:

»Ansøgning efter 1. pkt., som indgives efter den periode, der er nævnt i stk. 1, afvises, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 2. Loven finder anvendelse for udlændinge, som repatrierer med støtte i medfør af repatrieringsloven den 1. juli 2017 eller senere, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 10, finder ikke anvendelse i sager, hvor ansøgning om hjælp til repatriering er indgivet før lovens ikrafttrædelse.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Lovens § 2 kan dog ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
2.1. Øget støtte til sygeforsikring
2.1.1. Gældende ret
2.1.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning
2.2. Hjælp til udgifter til skolegang
2.2.1. Gældende ret
2.2.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning
2.3. Kun hjælp til repatriering én gang
2.3.1. Gældende ret
2.3.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning
2.4. Indførelse af et absolut tilbagebetalingskrav ved fortrudt repatriering
2.4.1. Gældende ret
2.4.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning
2.5. Ophævelse af mulighed for ansættelse ved projekter
2.5.1. Gældende ret
2.5.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning
2.6. Genindførelse af resultattilskud til kommunerne
2.6.1. Gældende ret
2.6.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning
2.7. Konsekvensændring som følge af ophævelse af reglerne om introduktionsydelse i integrationsloven
2.7.1. Gældende ret
2.7.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning
2.8. Ændring af reglerne om forlængelse af fortrydelsesfristen efter udlændingeloven
2.8.1. Gældende ret
2.8.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Den 18. november 2016 indgik den tidligere Venstre-regering og Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti aftale om tilskyndelse til frivillig hjemrejse som led i finanslovsaftalen for 2017.

Aftalen indeholder en række initiativer, der har til formål at øge den økonomiske støtte til repatriering

samt at tilskynde kommunerne til at styrke vejledningen af flygtninge og indvandrere om muligheden for repatriering.

Formålet med aftalen er således at motivere flere herboende udlændinge til at benytte sig af muligheden for frivillig repatriering til deres hjemland eller tidligere opholdsland. Det kan særligt være relevant for udlændinge, der er dårligt integreret i det danske samfund og har svært ved at få fodfæste på det danske arbejdsmarked, og for hvem repatriering kan udgøre en mulighed for at etablere en bedre tilværelse.

Med henblik på at hindre misbrug af ordningen indeholder aftalen endvidere forslag om at indføre et krav om absolut tilbagebetaling af hjælp, der er ydet til repatriering, i de tilfælde, hvor en flygtning og dennes eventuelle familie udnytter fortrydelsesretten efter udlændingeloven og vender tilbage til Danmark.

Nærværende lovforslag gennemfører de initiativer i aftalen, der kræver lovændringer. Det drejer sig navnlig om følgende:

Øget støtte til repatriering gennem øget sygeforsikring ved repatriering til lande med ringe eller ingen offentlige sundhedssystemer på op til 7.500 kr. pr. år i op til 4 år samt ved at indføre økonomisk støtte til skolegang i hjemlandet til familier med skolesøgende børn med op til i alt 24.000 kr. Der henvises til afsnit 2.1. og 2.2.

Genindførsel af resultattilskud til kommunerne på 25.000 kr. for hver udlænding med bopæl i kommunen, der repatrierer, med henblik på at styrke kommunernes fokus på repatriering. Der henvises til afsnit 2.6.

Indførsel af absolut tilbagebetalingskrav af hjælp til repatriering, hvis en udlænding vender tilbage til Danmark, uanset om den pågældende har gjort et reelt forsøg på repatriering eller ej, med henblik på at hindre misbrug af ordningen. Der henvises til afsnit 2.4.

Herudover indeholder aftalen om tilskyndelse til frivillig hjemrejse initiativ om justering af reintegrationsbistanden ved repatriering til visse lande. Initiativet gennemføres administrativt ved i bekendtgørelse om reintegrationsbistandens størrelse at reducere landegrupperingerne for den pensionslignende reintegrationsydelse fra tre til to således, at den nuværende landegruppe 1 og 2 fremover slås sammen til én. Dette indebærer i praksis, at reintegrationsbistanden ved repatriering til lande i den nuværende landegruppe 1 (f.eks. Irak, Somalia og Vietnam) hæves fra 2.500 kr. månedligt i fem år/2.000 kr. i livslang ydelse til samme niveau som for den nuværende landegruppe 2 (Bosnien-Hercegovina, Libanon, Serbien og Tyrkiet), det vil sige 3.500 kr. månedligt i fem år/2.800 kr. i livslang ydelse. Ændringen medfører, at reintegrationsbistanden ved repatriering til lande i den nuværende landegruppe 1 øges med 1000 kr. pr. måned i fem år/800 kr. pr. måned i livslang ydelse.

En justering af reintegrationsbistanden for visse lande forventes at medvirke til at gøre repatrieringsmuligheden til et gunstigt og økonomisk mere realistisk alternativ til en tilværelse i Danmark for herboende ældre udlændinge, som ønsker at tilbringe alderdommen i hjemlandet.

Nærværende lovforslag indeholder endvidere forslag om en justering af betingelsen om, at det kun er muligt at modtage hjælp til repatriering én gang, forslag om ophævelse af muligheden for at blive ansat ved projekter i hjemlandet samt konsekvensrettelser som følge af afskaffelsen af reglerne om introduktionsydelse i integrationsloven og ressortomlægninger.

Endelig indeholder lovforslaget forslag til en justering af reglerne om muligheden for at forlænge fortrydelsesretten yderligere 12 måneder til i alt 24 måneder efter udrejsen fra Danmark.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Øget støtte til sygeforsikring

2.1.1. Gældende ret

Det fremgår af repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 6, at der kan ydes støtte til udgifter til sygeforsikring i ét år i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring. Støtten kan ydes til en udlænding, der er omfattet af repatrieringslovens personkreds, og som ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl. Det er en forudsætning for at få hjælp til repatriering, at den pågældende ikke har egne midler. Der kan ikke ydes støtte til sygesikring, hvis der i hjemlandet eller det tidligere opholdsland findes et sygesikringssystem.

Bestemmelsen fastlægger ikke en øvre grænse for, hvor dyr en sådan sygeforsikring kan være.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 7, stk. 4, hvoraf det fremgår, at kommunalbestyrelsen i stedet for at yde hjælp til udgifter til sygeforsikring i et år kan beslutte at udbetale et beløb på 6.671 kr. (2017-niveau), så udlændingen enten selv kan tegne en sygeforsikring eller – i de lande hvor sygeforsikring ikke eller kun vanskeligt kan tegnes – anvende beløbet til at dække udgifter til behandling. Betingelsen om, at der ikke på anden måde må være etableret et sygeforsikringssystem, gælder også for denne bestemmelse.

Det fremgår af forarbejderne til § 7, stk. 4, at der er tale om en mulighed for kommunalbestyrelsen og ikke en valgmulighed for den enkelte udlænding. Da beløbet er beregnet til dækning af fremtidige udgifter til behandling, er det uden betydning, om udlændingen på tidspunktet for repatrieringen har behandlingskrævende sygdomme.

Bestemmelsen i § 7, stk. 4, er ifølge forarbejderne tiltænkt et snævert anvendelsesområde, idet bestemmelsen er subsidiær i forhold til hjælp til udgifter til sygeforsikring i et år efter bestemmelsens stk. 2, nr. 6. Der er således alene tale om tilfælde, hvor sygeforsikringen ikke kan tegnes i hjemlandet, eller hvor det er meget vanskeligt for kommunalbestyrelsen at gøre det i praksis, f.eks. hvor dette er forbundet med urimelig lang sagsbehandling eller uforholdsmæssige administrative omkostninger.

Dansk Flygtningehjælp har på ministeriets forespørgsel oplyst, at praksis i kommunerne har udviklet sig således, at repatrieringslovens § 7, stk. 4, der i henhold til forarbejderne var tiltænkt et snævert anvendelsesområde, har udviklet sig til at være hovedbestemmelsen. Det betyder, at udlændinge, der repatrierer, typisk ikke vender hjem med en etårig sygeforsikring, som forudsat i § 7, stk. 2, nr. 6, men i stedet får udbetalt et beløb på 6.671 kr. med henblik på, at vedkommende selv tegner en sygeforsikring eller anvender beløbet til at dække udgifter til behandling.

Baggrunden herfor er blandt andet, at der har vist sig nogle praktiske vanskeligheder med at tegne sygeforsikringer i visse lande, f.eks. er det i Tyrkiet ikke muligt at tegne en sygeforsikring, før der er sket bopælsregistrering i landet.

2.1.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

Udlændinge- og Integrationsministeriet ønsker med ændringsforslaget at gøre det mere attraktivt for udlændinge i Danmark at repatriere. Forslaget skal ses i lyset af, at sundhedsrelaterede udgifter ofte udgør en bekymring for udlændinge, der ønsker at repatriere, og dermed ikke længere vil være dækket af det danske sygesikringssystem. Dette gør sig i særlig grad gældende for ældre udlændinge, der i højere grad kan opleve helbredsmæssige problemer, og som ser det som en meget stor beslutning at give afkald på det danske sundhedskort.

På den baggrund foreslås det, at hjælp til repatriering omfatter udgifter til sygeforsikring i hjemlandet

eller det tidligere opholdsland til personer, der er fyldt 18 år, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, på op til 7.500 kr. pr. år i op til fire år, dvs. hjælpen i alt højst kan udgøre 30.000 kr.

Med ændringsforslaget sker der således en udvidelse af støtten fra et år til fire år, og der etableres en fast beløbsmæssig grænse for ydelsen. Herudover foreslås det, at støtten alene gives til personer, der er fyldt 18 år.

Dansk Flygtningehjælp, der varetager rådgivningsopgaven efter repatrieringsloven og yder individuel vejledning til alle udlændinge, der overvejer at repatriere, vil som led heri informere kommunalbestyrelsen om, hvorvidt der er tale om repatriering til et land, hvor der ikke allerede er etableret et sygeforsikringssystem, og hvor det dertil er muligt at tegne en sygeforsikring.

Dansk Flygtningehjælp har oplyst, at der f.eks. i lande som Bosnien-Hercegovina, Serbien og Tyrkiet, som et stort antal udlændinge gennem de seneste år er repatrieret til, enten er et offentligt sundhedsvæsen eller mulighed for at tegne en privat sygeforsikring, hvorimod det i en række andre lande ikke er muligt at tegne en privat sygeforsikring.

Dansk Flygtningehjælp vil som led i deres rådgivning endvidere kunne oplyse, om det efter de konkrete omstændigheder i den enkelte sag vurderes at være muligt for den pågældende udlænding at tegne en sygeforsikring. Der kan f.eks. være tale om repatriering til et land, hvor det som udgangspunkt er muligt at tegne en privat forsikring, men hvor forsikringsselskabet ikke tegner forsikringer for personer over en vis alder eller for personer, der lider af eller har lidt af visse fysiske eller psykiske sygdomme.

Med den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 4, foreslås det, at hjælp til udgifter til sygeforsikring, jf. stk. 2, nr. 6, udbetales i to dele, således at hjælp til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden. Det foreslås videre at det er en betingelse for udbetaling af første del, at der fremvises dokumentation for betalt sygeforsikring. I tilfælde, hvor forsikringen kun kan tegnes i forbindelse med ophold i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, kan første del af udbetalingen ske på baggrund af et tilbud om sygeforsikring.

For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til sygeforsikring efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales anden del af hjælp til sygeforsikring 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

I nogle lande er det ikke muligt eller meget vanskeligt at tegne en sygeforsikring.

Det foreslås derfor i § 7, stk. 5, at i tilfælde, hvor sygeforsikring ikke eller kun meget vanskeligt kan tegnes, kan kommunalbestyrelsen i stedet for at yde hjælp til udgifter til sygeforsikring udbetale 7.500 kr. pr. år i op til fire år, dvs. i alt højst 30.000 kr., med det formål at dække behandlingsudgifter.

Bestemmelsen vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor det i henhold til oplysninger fra Dansk Flygtningehjælp ikke er muligt eller meget vanskeligt at tegne en sygeforsikring, herunder hvis det ikke er muligt for den enkelte at tegne en sygeforsikring f.eks. på grund af alder eller sygdom.

Hjælpen foreslås udbetalt i to dele, således at hjælp til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden, og for udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til sygesikring efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til sygesikring 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, 6 og 7.

2.2. Hjælp til udgifter til skolegang

2.2.1. Gældende ret

Repatrieringsloven indeholder en regulering af herboende udlændinges muligheder for at opnå økonomisk støtte og rådgivning i forbindelse med frivillig tilbagevenden til udlændingens hjemland eller et tidligere opholdsland. Der kan ydes økonomisk støtte i form af hjælp til repatriering efter § 7 (engangsydelse), og reintegrationsbistand, der er en løbende månedlig pensionslignende ydelse til ældre og/ eller uarbejdsdygtige udlændinge, jf. § 10, såfremt udlændingen ikke selv er i besiddelse af tilstrækkelige midler dertil.

Hjælp til repatriering har til formål at give udlændinge, der ønsker at repatriere, mulighed for at modtage økonomisk støtte til tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis udlændingen ikke selv har midler hertil, jf. § 7, stk. 1. Hjælp til repatriering omfatter blandt andet hjælp til etablering, støtte til hjemrejsen, transport af personlige ejendele, etablering af erhverv i hjemlandet, sygeforsikring samt medicin og personlige hjælpemidler.

Derimod er der ikke i dag mulighed for at yde hjælp til udgifter, der er forbundet med børns skolegang.

2.2.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

Både danske og internationale erfaringer med repatriering peger på, at børnenes muligheder i forhold til skolegang udgør et vigtigt element i mange familiers overvejelser om en eventuel repatriering, og at en del børnefamilier afholder sig fra at repatriere på grund af udfordringer med skolesystemet i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Udfordringerne består blandt andet i, at skolegang er forbundet med økonomiske udgifter, herunder til skoleuniform, læremateriale og gebyrer.

Udlændinge- og Integrationsministeriet ønsker at modvirke, at udlændinge, der har et reelt ønske om at repatriere, afholder sig derfra på grund af bekymringer om børnenes muligheder for fortsat skolegang i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. På den baggrund og med henblik på at give familier et bedre økonomisk grundlag for at etablere en ny tilværelse i hjemlandet eller det tidligere opholdsland foreslås det at indføre hjælp til at dække udgifter, der er forbundet med skolesøgende børns skolegang.

Konkret foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 5, at repatrieringsloven ændres, således at det fremover bliver muligt for familier med skolesøgende børn at få et bidrag til at finansiere børnenes skolegang i hjemlandet med henblik på at styrke en families muligheder for en samlet repatriering til hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Den foreslåede ordning omfatter børn, der på tidspunktet hvor repatriering finder sted, er fyldt fem år, og som endnu ikke er fyldt 16 år. En udlænding regnes som repatrieret fra den dato, den pågældende er registreret som udrejst af Danmark i Det Centrale Personregister (CPR).

Der kan ydes hjælp til skoleudgifter på 500 kr. pr. måned i op til fire år, dog kun indtil det fyldte 16. år. Et barn, som repatrierer, vil således kunne modtage 6.000 kr. om året i hjælp til udgifter til skolegang de første fire år efter repatriering har fundet sted, dvs. i alt 24.000 kr.

Beløbet vil i visse lande alene udgøre et tilskud til barnets skolegang, hvorimod beløbet i andre lande vil dække alle udgifterne i forbindelse med barnets skolegang.

Det er i den forbindelse ikke en betingelse for udbetaling af hjælp til skoleudgifter, at forældrene dokumenterer at have udgifter forbundet med barnets skolegang i hjemlandet eller det tidligere opholdsland,

f.eks. ved at barnet er indskrevet på en privatskole. Det er endvidere ikke en betingelse, at barnet, på tidspunktet for familiens repatriering, er startet i skole i Danmark.

Det foreslås, at hjælp til skoleudgifter udbetales i to dele, således at 25 pct. af det beløb, der i alt kan ydes efter den foreslåede bestemmelse, udbetales i forbindelse med udrejsen fra Danmark, mens den resterende del udbetales 12 måneder efter udrejsen af Danmark eller – for de udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2 – efter fortrydelsesfristens udløb. Det er en betingelse for udbetaling af den resterende del, at familien fremlægger dokumentation for, at barnet er indskrevet i en skole i hjemlan-det eller det tidligere opholdsland.

Det er derimod ikke en betingelse for udbetaling af første del, at der fremvises dokumentation for, at barnet er indskrevet i skole. Dette skyldes, at det i visse lande kan være forbundet med vanskeligheder at indskrive barnet i skolen, før personen er bopælsregistreret i landet, ligesom der kan være stor forskel på, hvornår skolerne åbner for tilmelding til det følgende skoleår.

Med den foreslåede opdeling af udbetaling af hjælp til skoleudgifter sikres det, at familien har mulighed for at afholde eventuelle omkostninger, der er forbundet med indskrivningen af barnet i skole, herunder eventuelt indmeldelsesgebyr samt køb af skoleuniform og skolebøger m.v., samtidig med at man hindrer misbrug af ordningen.

Endvidere medfører ordningen ikke øget administrativt arbejde for kommunen, da hjælpen til skoleudgifter udbetales i samme kadence som hjælp til etablering efter § 7, stk. 2, nr. 4.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5 og 7.

2.3. Kun hjælp til repatriering til én gang

2.3.1. Gældende ret

Det følger af repatrieringslovens § 7, stk. 5, at der kun kan modtages hjælp til repatriering én gang.

Frem til 1990 kunne en udlænding modtage flyttehjælp i form af billetter og transport af ejendele til hjemlandet eller det tidligere opholdsland efter § 47, stk. 3 i den dagældende lov om social bistand (bistandsloven). Efter bistandslovens § 47 kunne der blandt andet ydes hjælp til flytning til udlandet under forudsætning af, at den pågældende var statsborger i eller havde en særlig tilknytning til det pågældende land, eller at der var sikret den pågældende varige arbejdsmuligheder i landet.

Ved aktstykke nr. 284 af 19. juni 1990, som blev optaget på tillægsbevillingsloven for 1990 og videreført på senere finanslove, blev der indført en forsøgsordning med hjælp til etablering m.v. i hjemlandet. Ordningen omfattede et tilskud på op til 2.559 kr. pr. person, dog højst 10.000 kr. pr. familie, til dækning af udgifter til etablering i hjemlandet samt dækning af sygesikring i ét år. Hjælpen var et supplement til hjælp til udgifter til billetter og transport af ejendele, der blev ydet efter bistandslovens § 47, stk. 3.

Ved lov nr. 464 af 30. juni 1993 om ændring af lov om social bistand, lov om social pension og udlændingeloven blev der med virkning fra den 1. august 1993 indført en permanent repatrieringsordning for flygtninge m.fl., som ønskede at vende tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland. Samtidig blev der indført en ny bestemmelse i udlændingelovens § 17 a om muligheden for at fortryde repatriering. Ved lov nr. 362 af 18. maj 1994 om ændring af lov om social bistand blev der endvidere med virkning fra 1. august 1994 indført en repatrieringsordning for indvandrere. Den daværende repatrieringsordning omfattede hjælp til rejseudgifter, hjælp til transport af personlige ejendele, hjælp til etablering med op til 5.118 kr. pr. person, dog max 25.000 kr. pr familie, samt udgifter til sygesikring det første år.

Det fremgår blandt andet af den dagældende bistandslovs § 47 a, stk. 1, at hjælp efter bestemmelsen kunne ydes i stedet for flyttehjælp efter lovens § 47, stk. 3. Det fremgår endvidere af lovens § 47 a, stk. 4, at en udlænding, der havde benyttet muligheden for at bevare sin opholdstilladelse i henhold til udlændingelovens § 17 a, kun kunne modtage hjælp til repatriering én gang.

Reglerne om repatriering blev videreført uændrede med bestemmelsen i § 86, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik.

Med henblik på at videreføre og styrke den hidtidige repatrieringsindsats blev repatrieringsordningen i 1999 samlet i en selvstændig lov, repatrieringsloven, der trådte i kraft den 1. januar 2000. Hjælp til repatriering bestod ved repatrieringslovens indførelse af:
– udgifter til rejsen fra Danmark til hjemlandet eller det tidligere opholdsland,
– udgifter til transport (overfladetransport) af personlige ejendele op til 2 m3 pr. person,
– udgifter på højst 10.000 kr. til transport af udstyr, der er nødvendigt for udlændingens eller dennes families erhverv i hjemlandet eller det tidligere opholdsland,
– hjælp til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland med indtil 18.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og med indtil 6.000 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år,
– udgifter på højst 10.000 kr. til køb af erhvervsudstyr, der vil være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygningen af hjemlandet eller det tidligere opholdsland, samt udgifter til transport af sådant udstyr,
– udgifter til sygeforsikring i 1 år i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, og
– udgifter til medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug.

Samtidig blev bestemmelsen om, at man kun kan modtage hjælp til repatriering én gang, videreført uden ændringer. En udlænding, der i perioden 1993-1999 har forsøgt at repatriere, og som har modtaget hjælp hertil efter §§ 47 a og b i lov om social bistand eller § 86, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, har således været afskåret fra at repatriere på ny med støtte efter repatrieringsloven af 1999.

2.3.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

Repatrieringsordningen, der blev indført som en forsøgsordning i 1990, er blevet udvidet betragteligt gennem årene, ikke blot i forhold til omfanget af den hjælp, en udlænding kan modtage, men også i forhold til karakteren af den individuelle vejledning og rådgivning, hver udlænding kan modtage forud for beslutningen om repatriering træffes.

Dansk Flygtningehjælp har over for Udlændinge- og Integrationsministeriet oplyst, at Dansk Flygtninge-hjælp med jævne mellemrum bliver kontaktet af personer, som har modtaget hjælp til repatriering i medfør af de tidligere ordninger, og som efterfølgende måtte opgive repatriering, men som nu ønsker at repatriere på ny.

Dansk Flygtningehjælp har endvidere oplyst, at det overvejende er personer fra det tidligere Jugoslavien, som i slutningen af 1990erne havde et stærkt ønske om at vende tilbage til hjemlandet, men som ikke havde den fornødne viden til at tilrettelægge en velforberedt og bæredygtig tilbagevenden.

Ministeriet finder det uhensigtsmæssigt, såfremt der i Danmark befinder sig nogle udlændinge, som er dårligt integrerede, og for hvem repatriering kan udgøre en mulighed for en bedre tilværelse, men som er afskåret fra at søge om repatriering, fordi de på et tidligt tidspunkt og med begrænset økonomisk støtte har forsøgt at repatriere.

Samtidig finder ministeriet, at uagtet, at den hjælp til repatriering, der blev indført i 1993 ved ændringen af den daværende bistandslov, minder om den repatrieringshjælp, man kender i dag, adskiller den sig alligevel markant fra den hjælp, en udlænding fra 2000 kunne modtage efter repatrieringsloven, blandt andet ved at være væsentligt lavere og ved i mange tilfælde ikke at udgøre et reelt grundlag for at etablere sig på ny.

Det foreslås på den baggrund, at repatrieringsloven ændres, således at det fremgår, at det kun er muligt at modtage hjælp til repatriering efter repatrieringsloven én gang. Herved sikres det, at forsøg på repatriering med støtte efter de tidligere ordninger i 1990'erne ikke stiller sig hindrende i vejen for, at en udlænding på ny kan søge om hjælp til repatriering efter repatrieringslovens regler.

Dansk Flygtningehjælp anslår, at et begrænset antal på omkring 50-75 sager, primært i forhold til borgere fra det tidligere Jugoslavien, Somalia og Irak på nuværende tidspunkt vil være interesserede i at repatriere på ny.

Det bemærkes, at der ikke ændres på mulighederne for at fortryde repatriering efter udlændingelovens § 17 a. En udlænding, der tidligere har forsøgt at repatriere for derefter at vende tilbage til Danmark i medfør af fortrydelsesretten, jf. udlændingelovens § 17 a, kan således ikke på ny fortryde repatriering. Vedkommende vil derfor være sidestillet med en indvandrer, der repatrierer, og som dermed opgiver sin opholdstilladelse i Danmark uden mulighed for at fortryde.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8.

2.4. Indførelse af et absolut tilbagebetalingskrav ved fortrudt repatriering

2.4.1. Gældende ret

Efter repatrieringslovens § 9 kan kommunalbestyrelsen træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering efter repatrieringslovens §§ 7 og 8, hvis der til brug for behandlingen af ansøgningen om hjælp til repatriering er angivet urigtige eller vildledende oplysninger, eller hvis særlige omstændigheder taler herfor. Bestemmelsen har til formål at hindre misbrug og kan derfor navnlig anvendes, hvis hjælpen ikke er anvendt efter hensigten, herunder i tilfælde, hvor den pågældende udlænding har gjort brug af fortrydelsesretten inden for kort tid og ikke har haft til hensigt at bosætte sig varigt i hjemlandet, eller hvis der til brug for behandlingen af ansøgningen om hjælp til repatriering er angivet urigtige eller vildledende oplysninger.

2.4.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

Med henblik på at hindre misbrug af repatrieringsordningen foreslås det, at der indføres et absolut krav om tilbagebetaling af hjælp til repatriering efter repatrieringslovens § 7, hvis en person anvender fortrydelsesretten. Kommunalbestyrelsen vil efter den foreslåede affattelse af § 9 således ikke længere skulle foretage en konkret og individuel vurdering om eventuel tilbagebetaling i hver enkelt sag, da alle udlændinge, der repatrierer med støtte i medfør af repatrieringsloven og efterfølgende anvender fortrydelsesretten, skal betale den udbetalte støtte tilbage.

Det foreslås endvidere, at et absolut krav om tilbagebetaling ligeledes skal omfatte udlændinge, der er repatrieret med støtte i medfør af repatrieringsordningen og efterfølgende via en ny ansøgning om opholdstilladelse ønsker at vende tilbage til Danmark inden for en periode på to år fra det tidspunkt hvor repatriering finder sted. En udlænding regnes som repatrieret fra den dato, den pågældende er registreret som udrejst af Danmark i Det Centrale Personregister (CPR).

Indgiver en udlænding således inden for en periode på to år fra udrejsen af Danmark på ny ansøgning om opholdstilladelse i Danmark, skal kommunalbestyrelsen kræve tilbagebetaling af den udbetalte repatrieringsstøtte, såfremt den pågældende udlænding på ny opnår opholdstilladelse i Danmark.

Forslaget har til hensigt at hindre, at en udlænding, der er repatrieret med støtte i medfør af repatrieringsloven, men som ønsker at vende tilbage til Danmark, søger at omgå reglerne om absolut tilbagebetalingskrav ved at indgive en ny ansøgning om opholdstilladelse i stedet for at benytte sig af fortrydelsesretten efter udlændingelovens § 17 a.

Det skal fremgå af kommunalbestyrelsens afgørelse om bevilling af hjælp til repatriering, at udlændingen vil blive mødt med et tilbagebetalingskrav, hvis udlændingen vender tilbage til Danmark i medfør af fortrydelsesretten, jf. udlændingelovens § 17 a, eller hvis udlændingen ansøger om opholdstilladelse på ny i Danmark inden for en periode på to år fra udrejsetidspunktet.

En udlænding regnes som repatrieret fra den dato, personen er registreret som udrejst i CPR-registret, og de to år skal således regnes fra denne dato.

Det er kommunalbestyrelsens ansvar at rejse krav om tilbagebetaling af hjælp efter repatrieringsloven. Det er udlændingens aktuelle bopælskommune, der er handlekommune i forhold til at rejse krav om tilbagebetaling af hjælp efter repatrieringslovens § 9, uagtet om udlændingen efter genindrejse i Danmark ikke har taget ophold i den kommune, der bevilgede repatrieringsstøtten.

Bestemmelsen finder anvendelse på hjælp til repatriering udbetalt i medfør af §§ 7 og 8. Henvisningen til § 95 i lov om aktiv socialpolitik indebærer blandt andet, at der ved gennemførelse af tilbagebetalingskravet skal fastsættes en betalingsordning under hensyn til, hvad den pågældende kan betale uden at komme til at mangle det nødvendige til sit eget eller familiens underhold, samt at kommunen kan inddrive gælden efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10.

2.5. Ophævelse af mulighed for ansættelse ved projekter

2.5.1. Gældende ret

Efter repatrieringslovens § 11 er der mulighed for i visse tilfælde at tilbyde en udlænding, der er omfattet af repatrieringslovens § 3, stk. 1 eller 7, og som ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl, arbejde ved et bistands-, reintegrations- eller genopbygningsprojekt eller lignende i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis der er mulighed herfor.

Bestemmelsen blev indsat i forbindelse med lov nr. 353 af 2. juni 1999, hvorved den hidtidige repatriering-sindsats, der var reguleret i lov om aktiv socialpolitik, blev samlet i en selvstændig lov, repatrieringsloven, der trådte i kraft den 1. januar 2000. Det fremgår af bemærkningerne til § 11, at en udlænding efter de dagældende regler i lov om aktiv socialpolitik i stedet for hjælp til etablering kan tilbydes arbejde ved et bistandsprojekt i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, men at denne mulighed endnu ikke havde været anvendt i praksis. Det fremgår endvidere, at idet ansættelse på et projekt kunne være et væsentligt element i forbindelse med reintegrationen i hjemlandet, burde indsatsen på dette område forstærkes betydeligt, samt at muligheden for at opnå ansættelse ved et projekt fremover blev et supplement til etableringshjælpen i stedet for et alternativ, idet den pågældende udlænding ville kunne have behov for midler til den umiddelbare genetablering i hjemlandet.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til § 11, at der vil kunne tilbydes arbejde ved både danske og andre bistands- og udviklingsprojekter, herunder projekter ledet af internationale organisationer som eksempelvis FNs Flygtningehøjkommissær (UNHCR) eller International Organization for Migration (IOM), samt at der eventuelt vil kunne være tale om arbejde som led i disse organisationers repatrieringsprogrammer i forskellige lande.

2.5.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

Udenrigsministeriet har over for Udlændinge- og Integrationsministeriet oplyst, at den danske regering typisk ikke iværksætter egne projekter, men at den danske regering i stedet yder støtte til udviklingsprojekter, som gennemføres af danske private hjælpeorganisationer, internationale hjælpeorganisationer eller FN.

Udenrigsministeriet har endvidere anført, at såvel danske som internationale bistandsorganisationer normalt ansætter både lokale og internationale medarbejdere på grundlag af åben annoncering, på basis af kvalifikationer, samt efter de gældende personalepolitiske og lovgivningsmæssige regler for hver enkelt organisation samt på et givet tjenestested. Det forekommer på den baggrund ifølge Udenrigsministeriet ikke sandsynligt, at der reelt kan tilvejebringes muligheder for ansættelse på danske eller internationale bistandsprojekter, udover hvad der kan tilbydes på baggrund af ansøgninger til opslåede stillinger.

Idet muligheden for projektansættelse således efter Udlændinge- og Integrationsministeriets oplysninger aldrig har været benyttet, og idet en udlænding, der påtænker at repatriere, har mulighed for at søge om ansættelse på projekter på lige fod med andre, foreslås det at bestemmelsen ophæves, idet den ikke kan anses for at have nogen reel betydning.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12.

2.6. Genindførsel af resultattilskud til kommunerne

2.6.1. Gældende ret

Efter repatrieringslovens § 13, stk. 1, refunderer staten kommunalbestyrelsens udgifter til hjælp til repatriering efter repatrieringslovens §§ 7 og 8 samt til reintegrationsbistand efter § 10.

2.6.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

Efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse er kommunernes indsats central i forhold til, at udlændinge, som står uden for arbejdsmarkedet og er dårligt integrerede i det danske samfund i det hele taget, får den rette vejledning om repatriering, som kan medvirke til afklaring af den pågældendes situation og bane vej for etablering af en bedre tilværelse i hjemlandet.

Fra den 1. juli 2011 til den 1. juli 2012 ydede staten et resultattilskud til kommunalbestyrelsen på 25.000 kr. for hver udlænding med bopæl i kommunen, der repatrierede med støtte efter repatrieringsloven.

Med henblik på at tilskynde kommunerne til en styrket indsats foreslås det, at resultattilskuddet til kommunerne på 25.000 kr. genindføres. Resultattilskuddet ydes for hver udlænding med bopæl i kommunen, der repatrierer med støtte efter repatrieringsloven, og har til formål at tilskynde kommunerne til at fremme vejledningen og informationen og dermed udbrede kendskabet til repatrieringsordningen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 13.

2.7. Konsekvensændring som følge af ophævelse af reglerne om introduktionsydelse i integrationsloven

2.7.1. Gældende ret

Efter repatrieringslovens § 6 kan kommunalbestyrelsen uanset bestemmelsen i § 5 i lov om aktiv socialpolitik og § 25, stk. 2, i integrationsloven efter ansøgning give tilladelse til, at en udlænding modtager hjælp til forsørgelse efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, hvis den pågældende deltager i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering.

Det er efter de gældende regler en betingelse for at medtage hjælp til forsørgelse, at opholdet sker som led i et forløb eller et projekt, der er planlagt af en myndighed eller en organisation. Det fremgår af repatrieringslovens § 6, at kommunalbestyrelsen ved vurderingen af ansøgningen skal indhente en udtalelse om opholdets karakter fra Udlændinge- og Integrationsministeriet eller den organisation, som ministeriet har overladt rådgivningsopgaven til, dvs. for tiden Dansk Flygtningehjælp. Udtalelsen skal navnlig afgives til brug for kommunalbestyrelsens vurdering af, om praktikopholdet, uddannelsesforløbet eller rekognosceringsrejsen er egnet til at forberede udlændingens repatriering, og om opholdet er planlagt af en myndighed eller organisation på tilstrækkelig professionel vis.

Bestemmelsen giver kun mulighed for at træffe beslutning om at yde hjælp til forsørgelse under ophold i udlandet, og der vil eksempelvis ikke kunne ydes hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10 i lov om aktiv socialpolitik.

Der er efter bestemmelsen ikke mulighed for at yde hjælp til rejseudgifterne i forbindelse med opholdet i hjemlandet. Praktikophold eller uddannelsesforløb, der blandt andet kan være tilrettelagt som et tilbud under integrationsprogrammet eller introduktionsforløbet, er ofte en del af et planlagt projektforløb, hvor der i budgettet er taget højde for rejseomkostningerne. Rekognosceringsrejser og afklaringsrejser arrangeres af blandt andet Dansk Flygtningehjælp, og rejseomkostningerne vil også i disse tilfælde være omfattet af budgettet for rejsen, eventuelt med delvis egenfinansiering.

Det fremgår af de specielle bemærkninger til bestemmelsen, at der i almindelighed kun er mulighed for at yde hjælp til forsørgelse til kortvarige ophold på op til otte uger, jf. Folketingstidende 1998-99, A, L 190 som fremsat. Der kan således i almindelighed kun ydes hjælp til forsørgelse til rekognosceringsrejser som led i en eventuel repatrieringsproces af op til otte ugers varighed. Heraf følger omvendt, at kommunalbestyrelsen, såfremt særlige omstændigheder taler herfor, efter en konkret og individuel vurdering kan give tilladelse til længere ophold ud over otte uger. Kommunalbestyrelsen bør ved vurderingen lægge særlig vægt på, om opholdet efter en konkret og individuel vurdering må anses for en væsentlig forudsætning i forhold til en eventuel senere bæredygtig repatriering.

Der er ikke krav om, at opholdet i hjemlandet eller det tidligere opholdsland sker inden for rammerne af aktiveringsmulighederne efter lov om aktiv socialpolitik.

Ved lov nr. 1364 af 28. december 2011 blev introduktionsydelsen afskaffet, og personer, der tidligere modtog introduktionsydelse efter reglerne i integrationsloven, blev herefter omfattet af reglerne om kontanthjælp i lov om aktiv socialpolitik. Lovændringen medførte samtidig en ophævelse af integrationslovens § 25, stk. 2, hvorefter der ikke kunne ydes introduktionsydelse til udlændinge, der opholdt sig i udlandet.

2.7.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

Med henblik på at bringe § 6 i repatrieringsloven i overensstemmelse med gældende ret foreslås det at fjerne henvisningen til de nu ophævede bestemmelser om hjælp efter integrationsloven.

Der er således tale om en konsekvensændring som følge af vedtagelsen af lov nr. 1364 af 28. december 2011. Herudover er der tale om en videreførelse af den gældende retstilstand, og der er ikke tiltænkt andre ændringer som følge af den ændrede affattelse af § 6.

Det er således fortsat en betingelse, at den pågældende udlænding er omfattet af repatrieringslovens personkreds, ligesom opholdet skal ske som led i et forløb med henblik på at træffe beslutning om eventuel repatriering. Det er ligeledes en forudsætning, at den pågældende udlænding har modtaget rådgivning hos Udlændinge- og Integrationsministeriet eller den myndighed eller organisation, som ministeriet efter repatrieringslovens § 4 har overladt rådgivningsopgaven til, det vil sige for tiden Dansk Flygtningehjælp.

Der kan ikke ydes hjælp til udgifter for rejsen via repatrierings- eller aktivlovens øvrige bestemmelser hertil, og den pågældende udlænding skal således selv afholde alle udgifter for rejsen.

Der kan endvidere fortsat som udgangspunkt kun ydes hjælp til forsørgelse til rekognosceringsrejser som led i en eventuel repatrieringsproces af op til otte ugers varighed. Såfremt særlige omstændigheder taler herfor, kan kommunalbestyrelsen efter en konkret og individuel vurdering, og såfremt opholdet efter en konkret og individuel vurdering må anses for en væsentlig forudsætning i forhold til en eventuel senere bæredygtig repatriering, give tilladelse til længere ophold ud over otte uger.

Der er ikke krav om, at opholdet i hjemlandet eller det tidligere opholdsland sker inden for rammerne af akti-veringsmulighederne efter lov om aktiv socialpolitik.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1.

2.8. Ændring af reglerne om forlængelse af fortrydelsesfristen efter udlændingeloven

2.8.1. Gældende ret

Det er en forudsætning for at modtage støtte efter repatrieringsloven, at tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sker med det formål at tage varig bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, og repatriering er således betinget af, at en udlænding opgiver sin bopæl i Danmark.

Flygtninge m.v. kan imidlertid fortryde repatrieringen og ønske at vende tilbage til Danmark. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis mulighederne for genetablering i hjemlandet viser sig at være mere vanskelige end antaget på tidspunktet for beslutning om repatriering.

Reglerne om bortfald af opholdstilladelse og muligheden for at fortryde repatriering og vende tilbage til Danmark på baggrund af sit hidtidige opholdsgrundlag er nærmere reguleret i udlændingeloven.

Efter udlændingelovens § 17, stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse, når en udlænding opgiver sin bopæl i Danmark. En opholdstilladelse bortfalder endvidere, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end seks på hinanden følgende måneder. Er udlændingen meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, og har udlændingen lovligt boet mere end to år her i landet, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder.

Dette gælder dog ikke, hvis udlændingen er vendt tilbage som led i repatriering. Der er således som led i repatrieringsordningen indført en fortrydelsesret i udlændingelovens § 17 a, hvorefter en udlænding, som

repatrierer til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, har mulighed for at bevare opholdstilladelsen i Danmark i en begrænset periode.

Efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse – uanset udgangspunktet i § 17 – således først, når en udlænding, der med henblik på at tage varigt ophold vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, har opholdt sig uden for Danmark i mere end 12 på hinanden følgende måneder og har opholdstilladelse efter

1) §§ 7 eller 8,
2) § 9 b,
3) § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9 b,
4) § 9 c, når tilladelsen er meddelt en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7,
5) § 9 e, når tilladelsen er meddelt tidsubegrænset,
6) § 9 eller 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af nr. 1-5, jf. dog stk. 3, eller
7) et andet grundlag end nævnt i nr. 1-6, hvis det bestemmes efter ansøgning.

Efter § 17 a, stk. 2, kan en udlænding, der er omfattet af stk. 1, ansøge om, at opholdstilladelsen først skal anses for bortfaldet, når der er forløbet højst 12 måneder efter den i stk. 1 nævnte periode, således at fortrydelsesretten kan vare op til to år i alt.

Ansøgning herom skal efter forarbejderne til bestemmelsen, imødekommes, hvis den pågældende udlænding angiver en rimelig begrundelse for at udskyde endelig stillingtagen til spørgsmålet om fortrydelse eller en rimelig begrundelse for, at den pågældende først vender tilbage til Danmark senere end 12 måneder efter repatrieringen, jf. Folketingstidende 1998-99, A, L 190 som fremsat, pkt. 3.6. i de almindelige bemærkninger. Der kan gives afslag på ansøgningen, hvis den ikke efter en konkret individuel vurdering er rimeligt begrundet.

Ansøgning om forlængelse af fortrydelsesretten skal som udgangspunkt indgives fra hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Ansøgningen kan indgives både før og efter udløbet af den generelle fortrydelsesret på 12 måneder.

En ansøgning om, at opholdstilladelsen ikke skal anses som bortfaldet, indgives til Udlændingestyrelsen.

Fortrydelsesretten indebærer, at udlændingen bevarer sin opholdstilladelse i Danmark. Er opholdstilladelsen udløbet i den periode, hvor den pågældende har opholdt sig uden for Danmark, vil en fornyet opholdstilladelse blive udstedt.

Hvis en flygtning m.v., der på tidspunktet for repatrieringen var omfattet af integrationsloven, benytter sin fortrydelsesret og vender tilbage til Danmark, vil den pågældende blive stillet som om, at repatrieringen ikke havde fundet sted. Dette indebærer blandt andet, at flygtninge som udgangspunkt skal tage ophold i den kommune, hvor de var boligplaceret ved repatrieringen, og at integrationsprogrammet skal genoptages med de justeringer, der måtte være nødvendige som følge af repatrieringsforsøget.

Hjælpen til etablering, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 4, udgør et engangsbeløb på op til 133.866 kr. (2017-niveau) pr. person, der er fyldt 18 år, og op til 40.826 kr. (2017-niveau) for børn under 18 år og har til formål at støtte udlændingen på tidspunktet for tilbagevenden. For at forhindre misbrug af repatrieringsordningen og samtidig øge den enkelte udlændings motivation til at blive i hjemlandet gennemførte regeringen i folketingsåret 2003-04 en opdeling af hjælpen til etablering, således at denne udbetales i to

dele, jf. herved lov nr. 1157 af 19. december 2003. Denne opdeling følger af repatrieringslovens § 7, stk. 3.

Ved tilbagevenden udbetales henholdsvis 53.546 kr. (2017-niveau) pr. person, der er fyldt 18 år, og 16.330 kr. (2017-niveau) pr. person, der ikke er fyldt 18 år. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til etablering efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til etablering 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

2.8.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

Med fortrydelsesretten sikres det, at en flygtning ikke afholder sig fra at repatriere, uanset at den pågældende er usikker på mulighederne for en vellykket repatriering. Samtidig er det dog vigtigt at sikre, at fortrydelsesretten ikke giver mulighed for misbrug af repatrieringsordningen.

Efter de gældende regler kan en flygtning m.v., der har fortrydelsesret i medfør af udlændingelovens § 17 a, stk. 1, få udbetalt den resterende del af etableringshjælpen efter et år, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 3, og herefter i en periode på yderligere 12 måneder ansøge om, at opholdstilladelsen alligevel ikke skal anses for bortfaldet, jf. udlændingelovens § 17 a, stk. 2.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder ikke, at det er rimeligt, at flygtninge m.v., der efter et år har fået udbetalt den resterende del af etableringshjælpen, i en periode på yderligere 12 måneder kan ansøge om, at opholdstilladelsen alligevel ikke skal anses for bortfaldet.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder på den baggrund, at udlændingelovens § 17 a, stk. 2, bør ændres således, at en ansøgning om forlængelse af fortrydelsesretten skal indgives inden udløbet af den generelle fortrydelsesfrist på 12 måneder, og at fortrydelsesretten i den forbindelse skal kunne forlænges med en periode på op til 12 måneder.

Det foreslås således med lovforslaget, at udlændingelovens § 17 a, stk. 2, ændres sådan, at det efter ansøgning kan bestemmes, at opholdstilladelsen for en udlænding omfattet af udlændingelovens § 17 a, stk. 1, først skal anses for bortfaldet efter en periode på op til 12 måneder efter den generelle fortrydelsesret på 12 måneder i § 17 a, stk. 1.

En ansøgning om forlængelse af fortrydelsesretten kan således efter forslaget imødekommes for en kortere eller længere periode på op til 12 måneder.

Det bemærkes, at der med forslaget lægges op til, at fortrydelsesretten efter ansøgning som udgangspunkt vil blive forlænget med 12 måneder, medmindre der i ansøgningen konkret er anmodet om forlængelse af fortrydelsesretten for en kortere periode.

Det er som hidtil et krav for imødekommelse af en ansøgning om forlængelse af fortrydelsesretten, at ansøgningen er rimeligt begrundet. Der kan således som hidtil gives afslag på ansøgningen, hvis den ikke efter en konkret individuel vurdering er rimeligt begrundet.

Det foreslås endvidere med lovforslaget, at en sådan ansøgning om, at en opholdstilladelse ikke skal anses som bortfaldet, skal indgives inden udløbet af den generelle fortrydelsesret på de 12 måneder, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 17 a, stk. 2, 2. pkt.

Såfremt ansøgning indgives efter udløbet af den generelle fortrydelsesret på 12 måneder, skal ansøgningen efter forslaget således som det klare udgangspunkt afvises.

Det bemærkes, at der efter forslaget alene i helt undtagelsesvise tilfælde, hvor der foreligger helt særlige omstændigheder, kan ses bort fra en fristoverskridelse.

Ved vurderingen af, om der foreligger sådanne helt særlige omstændigheder, der kan begrunde, at der kan ses bort fra en fristoverskridelse, kan der blandt andet lægges vægt på længden af fristoverskridelsen, årsagen dertil samt hvilken betydning en forlængelse af den generelle fortrydelsesret på 12 måneder vil have for den pågældende.

Den foreslåede ændring betyder, at en flygtning, der er repatrieret til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, og hvis ansøgning om forlængelse af fortrydelsesretten imødekommes, jf. udlændingelovens § 17 a, stk. 2, først vil få udbetalt sidste del af hjælpen til etablering efter udløbet af den samlede periode med fortrydelsesret, herunder en eventuel forlængelsesperiode, og dermed senest 24 måneder efter udrejsen.

Det sikres herved, at en flygtning ikke både kan få udbetalt den fulde etableringshjælp og samtidig benytte sig af fortrydelsesretten og beholde sin opholdstilladelse i Danmark.

Der henvises til lovforslagets § 2.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes samlet set at medføre merudgifter for det offentlige på ca. 13 mio. kr. i 2017, 19 mio. kr. i 2018, 25 mio. kr. i 2019 og 31 mio. kr. i 2020. Finansieringsbehovet er dog årligt 10 mio. kr. lavere, da udgifterne til genindførsel af resultattilskud modregnes i kommunernes bloktilskud. De samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget er indbudgetteret på en reserve på finansloven for 2017.

Forslaget om øget støtte til repatriering gennem øget sygeforsikring ved repatriering til lande med ringe eller ingen offentlige sundhedssystemer (afsnit 2.1.) skønnes at medføre merudgifter for det offentlige på ca. 0,4 mio. kr. i 2017, 3,4 mio. kr. i 2018, 6,4 mio. kr. i 2019 og 9,4 mio. kr. i 2020. Reserven udmøntes på lov om tillægsbevilling for 2017 på finanslovens § 14.71.08. Repatriering af udlændinge.

Forslaget om øget støtte til repatriering gennem økonomisk støtte til skolegang i hjemlandet til familier med skolesøgende børn (afsnit 2.2.) skønnes at medføre merudgifter for det offentlige på ca. 0,2 mio. kr. i 2017, 0,5 mio. kr. i 2018, 0,7 mio. kr. i 2019 og 1,0 mio. kr. i 2020. Reserven udmøntes på lov om tillægsbevilling for 2017 på finanslovens § 14.71.08. Repatriering af udlændinge.

Forslaget om genindførsel af resultattilskud til kommunerne for hver udlænding med bopæl i kommunen, der repatrier (afsnit 2.6.), skønnes at medføre merudgifter på 10 mio. kr. årligt fra og med 2017. Merudgifterne til resultattilskud modregnes dog i kommunernes bloktilskud. Reserven udmøntes på lov om tillægsbevilling for 2017 på finanslovens § 14.71.08. Repatriering af udlændinge.

Forslaget om justering af reintegrationsbistanden ved repatriering til visse lande skønnes at medføre merud-gifter for det offentlige på ca. 2,6 mio. kr. i 2017, 5,1 mio. kr. i 2018, 7,7 mio. kr. i 2019 og 10,2 mio. kr. i 2020. Reserven udmøntes på lov om tillægsbevilling for 2017 på finanslovens § 14.71.07. Reintegrationsbistand.

Reserven udmøntes og indbudgetteres i 2018 og frem på forslag til finansloven for 2018.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget medfører ikke erhvervsøkonomiske eller erhvervsadministrative konsekvenser.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke væsentlige administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 26. januar 2017 til den 22. februar 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Amnesty International, Ankestyrelsen, AOF-Danmark, Børne- og Kulturchefforeningen, Dan-ner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Folkeoplysnings Forbund, Dansk Industri, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Datatilsynet, Dignity – Dansk Institut mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Flygt-ningenævnet, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Frivilligrådet, Indvandrerrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheforening, KL, Landsorga-nisationen i Danmark (LO), Liberalt Oplysningsforbund, NETOP - Netværk for oplysning, Oplysningsforbun-denes Fællesråd, PRO-Vest, Rigsrevisionen, Rådet for Socialt Udsatte, Rådet for Etniske Minoriteter, Udbe-taling Danmark, Uddannelsesforbundet, Udlændingenævnet, UNHCR Regional Representation for Northern Europe og Ægteskab uden Grænser. Lovforslaget har endvidere været sendt i høring hos Færøernes Landsstyre og Grønlands Selvstyre.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget skønnes samlet set at medføre merudgifter for det offentlige på i alt 13,2 mio. kr. i 2017, 19,0 mio. kr. i 2018, 24,8 mio. kr. i 2019 og 30,6 mio. kr. i 2020. Finansierings-behovet er dog årligt 10 mio. kr. lavere, da udgifterne til genindførsel af resultattilskud modregnes i kommunernes bloktilskud.

Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt x)	JA	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter de gældende regler i lov om en aktiv socialpolitik § 5 kan der som udgangspunkt ikke ydes hjælp til forsørgelse til en person, der opholder sig i udlandet. Kommunalbestyrelsen kan dog i særlige tilfælde tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet, herunder hvis modtageren deltager i aktiviteter, der er led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven. Det er i givet fald en betingelse, at opholdet ikke hindrer, at modtageren kan opfylde de almindelige betingelser for hjælp, herunder at den pågældende kan tage imod tilbud om arbejde eller aktivering.

Efter repatrieringslovens § 6 kan kommunalbestyrelsen uanset bestemmelsen i § 5 i lov om aktiv socialpolitik efter ansøgning give tilladelse til, at en udlænding modtager hjælp til forsørgelse efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik, hvis den pågældende deltager i praktik eller uddannelsesforløb eller

i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering.

Der er tale om en konsekvensændring af formuleringen i repatrieringslovens *§ 6* som følge af vedtagelsen af lov nr. 1364 af 28. december 2011, hvorved introduktionsydelsen blev afskaffet, og hvor personer, der tidligere modtog introduktionsydelse, herefter blev omfattet af reglerne om kontanthjælp i lov om aktiv socialpolitik.

Der er således tale om en videreførelse af den gældende retstilstand, og der er ikke tiltænkt andre ændringer som følge af den ændrede affattelse af § 6.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.7.

Til nr. 2

Efter gældende ret kan kommunalbestyrelsen yde støtte til udgifter til sygeforsikring i ét år i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 6.

Med den foreslåede ændring i *§ 7, stk. 2, nr. 6*, foreslås det, at der kan ydes hjælp til udgifter til sygeforsikring i hjemlandet eller det tidligere opholdsland til personer, der på tidspunktet for tilbagevenden er fyldt 18 år, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, på op til 7.500 kr. pr. år i op til fire år, dvs. at hjælpen i alt højst kan udgøre 30.000 kr. pr. person.

På baggrund af rådgivning fra Dansk Flygtningehjælp fastlægges det, om der er tale om et land, hvor der ikke er et offentligt sygeforsikringssystem. I sådanne tilfælde rådgiver Dansk Flygtningehjælp om, hvorvidt det er muligt at tegne en sygeforsikring i det pågældende land, herunder om der er tale om en forsikring, som den repatrierende kan forventes at tegne. Hvis det f.eks. kun er muligt at tegne en meget dyr international forsikring for det pågældende land, vil Dansk Flygtningehjælp rådgive om, at der i det pågældende land kun er mulighed for at tegne en forsikring, der økonomisk ligger over det niveau, den pågældende udlænding med rimelighed kan forventes at tegne.

Dansk Flygtningehjælp vil som led i deres rådgivning endvidere oplyse, om det for den konkret udlænding, der ønsker at repatriere, vurderes at være muligt at tegne en forsikring. Der kan f.eks. være tale om et land, hvor det er muligt at tegne en privat forsikring, men hvor forsikringsselskaberne ikke tegner forsikringer for personer over en vis alder eller for personer, der har en sygdomshistorie, der har betydning for, om der kan tegnes en forsikring.

Det er den enkelte udlænding, der på baggrund af sit kendskab til oprindelseslandet eller det tidligere opholdsland er ansvarlig for at tegne sygeforsikringen.

Beløbet foreslås reguleret én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, jf. lovforslagets § 1, nr. 17.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til nr. 3 og 4

De foreslåede ændringer i *§ 7, stk. 2, nr. 7* og *8*, er en konsekvens af indsættelsen af et nyt nr. 9 i § 7, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 5

Efter repatrieringslovens § 7, stk. 1, yder kommunalbestyrelsen efter ansøgning hjælp til repatriering til en udlænding, der ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl, hvis udlændingen ikke selv er i besiddelse af midler hertil. Hjælp til repatriering omfatter blandt andet hjælp til etablering, udgifter til hjemrejsen, transport af personlige ejendele, etablering af erhverv i hjemlandet, sygeforsikring samt medicin og personlige hjælpemidler.

Med den foreslåede nye bestemmelse i *§ 7, stk. 2, nr. 9*, foreslås det at indføre en mulighed for, at familier med skolesøgende børn kan ansøge om hjælp til at dække udgifter til børnenes skolegang i hjemlandet.

Den foreslåede ordning omfatter børn, der på tidspunktet for repatriering finder sted, er fyldt fem år, og som endnu ikke fyldt er 16 år. En udlænding regnes som repatrieret fra den dato, den pågældende er registreret som udrejst af Danmark i Det Centrale Personregister (CPR).

Efter den foreslåede bestemmelse kan der ydes hjælp til skoleudgifter på 500 kr. pr. måned pr. barn i op til fire år, dog kun indtil det fyldte 16. år. En børnefamilie, som repatrierer, vil således kunne modtage 6.000 kr. om året pr. barn i hjælp til udgifter til skolegang de første fire år efter repatriering har fundet sted, dvs. i alt op til 24.000 kr. pr. barn, såfremt barnet er mellem fem og 12 år på tidspunktet for repatriering.

Hjælpen kan maksimalt ydes i 48 måneder. Hjælpen beregnes månedsvis startende med den førstkommende måned efter repatriering. Et barn, der endnu ikke fyldt fem år på tidspunktet for repatriering, kan ikke modtage hjælp efter bestemmelsen. Fylder et barn 16 år, inden der er gået fire år fra repatriering finder sted, kan der ydes hjælp frem til og med den måned, hvor barnet fylder 16 år.

Hjælpen efter den foreslåede § 7, stk. 2, nr. 9, ydes pr. barn, og der er således ikke loft over, hvor mange børn en familie kan ydes hjælp til udgifter til skolegang til.

Det er i den forbindelse ikke en betingelse for udbetaling af hjælp til skoleudgifter, at forældrene dokumenterer at have udgifter forbundet med barnets skolegang i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, f.eks. ved at barnet er indskrevet på en privatskole. Det er endvidere ikke en betingelse, at barnet, på tidspunktet for familiens repatriering, er startet i skole i Danmark.

Beløbet foreslås reguleret én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, jf. lovforslagets § 1, nr. 17.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Til nr. 6

Der kan i medfør af repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 6, ydes støtte til udgifter til sygeforsikring i ét år i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring.

Med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det, at hjælp til udgifter til sygesikring udvides til at udgøre op til 7.500 kr. pr. år i op til fire år for udlændinge, der er fyldt 18 år.

Med den foreslåede ændring i *§ 7, stk. 4*, foreslås det, at hjælp til udgifter til sygeforsikring, jf. § 7, stk. 2, nr. 6, udbetales i to dele. Første del af hjælpen, svarende til udgifter til det første år, udbetales ved tilbagevenden. Det foreslås endvidere, at det er en betingelse for udbetaling af første del af hjælpen, at der fremvises dokumentation for betalt forsikring. I tilfælde, hvor forsikringen kun kan tegnes i forbindelse med ophold i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, kan første udbetaling ske på baggrund af et tilbud om forsikring.

Anden del af hjælp til udgifter til sygesikring udgøres af den hjælp, kommunalbestyrelsen har bevilget for år to, tre og fire. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til sygeforsikring efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til sygeforsikring 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til nr. 7

Det følger af repatrieringslovens § 7, stk. 4, at kommunalbestyrelsen i stedet for at yde hjælp til udgifter til sygeforsikring i et år, når sygeforsikringen ikke eller kun vanskeligt kan tegnes i hjemlandet, kan beslutte at udbetale højst 6.671 kr. (2017-niveau) til udlændingen, med henblik på at udlændingen enten selv kan tegne en sygeforsikring eller anvende beløbet til at dække udgifter til behandling. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales det i § 7, stk. 4, 1. pkt., nævnte beløb først efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales beløbet 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Med den foreslåede nye bestemmelse i *§ 7, stk. 5*, foreslås det, at kan kommunalbestyrelsen i stedet for at yde hjælp til udgifter til sygesikring, jf. § 7, stk. 2, nr. 6, når sygeforsikring ikke eller kun meget vanskeligt kan tegnes i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, udbetale 7.500 kr. pr. år i op til fire år med det formål at dække behandlingsudgifter, dvs. i alt højst 30.000 kr.

Hjælp efter den foreslåede § 7, stk. 5, kan alene ydes til personer, der er fyldt 18 år på tidspunktet for tilbagevenden.

Da beløbet er beregnet til dækning af fremtidige udgifter til behandling, er det uden betydning, om udlændingen på tidspunktet for repatrieringen har behandlingskrævende sygdomme.

Den foreslåede bestemmelse i repatrieringslovens § 7, stk. 5, er subsidiær i forhold til lovens § 7, stk. 2, nr. 6, hvorefter der ydes støtte til udgifter til en sygeforsikring. Det er således kun i lande, som ikke har et offentligt sygesikringssystem, og hvor det ikke er muligt eller kun meget vanskeligt at tegne en sygeforsikring, at bestemmelsen finder anvendelse.

Dansk Flygtningehjælp vil i forbindelse med deres rådgivning oplyse, om der er tale om et land, hvor en sygeforsikring ikke eller kun vanskeligt kan tegnes.

Bestemmelsen finder også anvendelse i den situation, hvor det er muligt at tegne en sygeforsikring, men hvor det ikke er muligt for den pågældende udlænding at tegne en forsikring, f.eks. på grund af vedkommendes alder eller sygdomshistorie.

Det foreslås endvidere, at hjælp til behandlingsudgifter efter 1. pkt., udbetales i to dele, således at hjælp til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til udgifter efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til udgifter 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Der stilles ikke krav om, at udlændingen skal fremlægge dokumentation for afholdte behandlingsudgifter.

Beløbet foreslås reguleret én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, jf. lovforslagets § 1, nr. 17.

Efter repatrieringslovens § 7, stk. 1, yder kommunalbestyrelsen efter ansøgning hjælp til repatriering til en udlænding, der ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl, hvis udlændingen ikke selv er i besiddelse af midler hertil. Hjælp til repatriering omfatter blandt andet hjælp til etablering, udgifter til hjemrejsen, transport af personlige ejendele, etablering af erhverv i hjemlandet, sygeforsikring samt medicin og personlige hjælpemidler.

Med den foreslåede nye bestemmelse i § 7, stk. 2, nr. 9, foreslås det at indføre en mulighed for, at familier med skolesøgende børn kan ansøge om hjælp til at dække udgifter til børnenes skolegang i hjemlandet.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 7, stk. 6*, udbetales hjælpen til skoleudgifter i to dele, således at 25 pct. af det beløb, der i alt kan ydes efter den foreslåede bestemmelse, udbetales i forbindelse med tilbage-venden, mens den resterende del udbetales 12 måneder efter udrejsen af Danmark eller – for de udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2 – efter fortrydelsesfristens udløb.

Det er en betingelse for udbetaling af anden del af hjælp til skoleudgifter, at der fremvises dokumentation for, at barnet er indskrevet i en skole i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Dokumentation kan være en kvittering for betalt indmeldelsesgebyr, en skriftlig erklæring fra skolen eller lignende.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1 og 2.

Til nr. 8

Efter repatrieringslovens § 7, stk. 5, kan en udlænding kun modtage hjælp til repatriering én gang.

Med den foreslåede ændring i *§ 7, stk. 5*, der bliver stk. 7, foreslås bestemmelsen ændret således, at det alene er hjælp til repatriering, der er ydet efter repatrieringsloven, der trådte i kraft den 1. januar 2000, der omfattes af bestemmelsen.

Hjælp til repatriering, der er ydet i medfør af §§ 47 a og 47 b i lov om social bistand eller § 86, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, vil således i medfør af den foreslåede ændrede affattelse ikke længere være

til hinder for, at en udlænding på ny efter ansøgning kan modtage hjælp til repatriering, såfremt de øvrige betingelser herfor i øvrigt er opfyldt.

Det bemærkes i øvrigt, at en udlænding som hidtil kun kan bevare sin opholdstilladelse én gang, jf. udlændingelovens § 17 a, stk. 6. En udlænding, der er omfattet af personkredsen efter udlændingelovens § 17 a, og som tidligere har forsøgt at repatriere og derefter benyttet sig af fortrydelsesretten og er vendt tilbage til Danmark, vil, såfremt vedkommende på ny repatrierer til sit hjemland eller tidligere opholdsland, ikke på ny kunne benytte sig af fortrydelsesretten og dermed bevare sin opholdstilladelse i Danmark, uanset om repatriering foretages med støtte i medfør af repatrieringsloven eller ej.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.

Til nr. 9

Den foreslåede ændring i *§ 7, stk. 7*, er en konsekvens af indsættelsen af et nyt stk 5 og 6 i § 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 10

Efter repatrieringslovens § 9 kan kommunalbestyrelsen træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis særlige omstændigheder taler herfor, herunder navnlig, hvis udlændingen ikke har gjort et reelt forsøg på repatriering, eller hvis der til brug for behandlingen af ansøgningen om hjælp til repatriering er angivet urigtige eller vildledende oplysninger. § 95 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse. Det indebærer, at kommunalbestyrelsen skal foretage en skønsmæssig vurdering af, om der foreligger særlige omstændigheder.

Med den foreslåede affattelse af repatrieringslovens *§ 9, 1. pkt.*, skal kommunalbestyrelsen i alle tilfælde, hvor kommunen bliver bekendt med, at en udlænding, der har modtaget støtte til repatriering i medfør af repatrieringsloven, har anvendt fortrydelsesretten efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering. Kommunalbestyrelsen skal ligeledes i alle tilfælde, hvor kommunen bliver bekendt med, at en udlænding, der har modtaget støtte til repatriering i medfør af repatrieringsloven, inden for de første to år efter udrejsen indgiver ansøgning om opholdstilladelse på ny i Danmark og i forlængelse heraf meddeles opholdstilladelse, træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælpen. § 95 i lov om aktiv socialpolitik finder anvendelse i forhold til tilbagebetalingskravet.

Kommunalbestyrelsen skal således ikke længere foretage et skøn over, om der foreligger særlige omstændigheder, der taler for at træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, herunder om der er foretaget et reelt repatrieringsforsøg. Forslaget indebærer således, at kommunalbestyrelsen skal træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering i alle tilfælde, hvor kommunen bliver bekendt med, at udlændingen enten har anvendt fortrydelsesretten eller at udlændingen, indenfor en periode på to år, på ny er indrejst i Danmark, på et nyt opholdsgrundlag.

Kommunalbestyrelsen kan blive opmærksom på, at der skal rejses et tilbagebetalingskrav, på flere måder.

Kommunalbestyrelsen kan f.eks. ved et opslag i Udlændinge Informations Portalen (UIP), som kommunerne har adgang til, konstatere, hvis en udlænding har anvendt fortrydelsesretten i forbindelse med repatriering. Af UIP´en vil der fremgå dato for afgørelsen om, at den tidligere opholdstilladelse ikke er

bortfaldet, udfald af afgørelsen samt efter hvilken paragraf, der er truffet afgørelse. Kommunalbestyrelsen vil således ved et opslag i UIP´en, have adgang til at se, om en udlænding har anvendt fortrydelsesretten efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2. Det bemærkes, at der dog både kan ske repatriering med eller uden støtte efter repatrieringsloven, f.eks. hvis en udlænding er i besiddelse af egne midler til repatriering, og fortrydelsesretten i udlændingelovens § 17 a kan således anvendes, både når der er sket repatriering med støtte efter repatrieringsloven, og når der er sket repatriering uden støtte.

Hvis udlændingen derimod er meddelt opholdstilladelse på ny og dermed ikke har benyttet sig af fortrydelsesretten, vil det ikke fremgå af UIP´en, at der har været foretaget et repatrieringsforsøg. Kommunerne kan derfor ikke via et opslag i UIP´en konstatere, at der er tale om en udlænding, der har forsøgt at repatriere til hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

I de tilfælde, hvor udlændingen tager ophold i den samme bopælskommune, som vedkommende boede i inden udrejsen, vil kommunen selv være i besiddelse af de relevante sagsakter, der viser, om der er tale om en udlænding, der tidligere har repatrieret med støtte efter repatrieringsloven. Det vil dermed være muligt for kommunen via et opslag i UIP´en at få oplyst startdatoen for påbegyndelsen af den nye ansøgning om opholdstilladelse, og dermed hvornår der er indgivet ansøgning om opholdstilladelse. Kommunalbestyrelsen kan derved blive bekendt med, at den skal rejse et tilbagebetalingskrav.

Hvis en udlænding ved tilbagevenden til Danmark tager ophold i en anden kommune end den tidligere bopælskommune, er den aktuelle bopælskommune ikke i besiddelse af de relevante sagsakter, hvoraf det fremgår, at der er foretaget et repatrieringsforsøg med støtte i medfør af repatrieringsloven. I en sådan situation vil det alene være i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen på anden vis bliver bekendt med at udlændingen er repatrieret med støtte i medfør af repatrieringsloven, at der skal rejses et tilbagebetalingskrav.

Det er udlændingens aktuelle bopælskommune efter genindrejse, der skal rejse krav om tilbagebetaling af hjælp efter repatrieringslovens § 9, uagtet om det ikke var den kommune, der udbetalte repatrieringsstøtten ved udrejsen. Kommunalbestyrelsens sagsbehandling i forbindelse med et evt. tilbagebetalingskrav skal ske i overensstemmelse med retssikkerhedsloven, forvaltningsloven og persondatalovens bestemmelser om indhentelse og afgivelse af oplysninger mellem kommuner.

Kommunalbestyrelsen skal som hidtil endvidere træffe afgørelse om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis der til brug for behandlingen af ansøgningen om hjælp til repatriering er angivet urigtige eller vildledende oplysninger.

Henvisningen til § 95 i lov om aktiv socialpolitik indebærer blandt andet, at der ved gennemførelse af tilbagebetalingskravet skal fastsættes en betalingsordning under hensyn til, hvad den pågældende kan betale uden at komme til at mangle det nødvendige til sit eget eller familiens underhold. I medfør af § 95 i lov om aktiv socialpolitik er fastsat bekendtgørelse om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse og § 70 f, stk. 10, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Efter denne bekendtgørelse ydes der henstand til skyldnere, der modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, ressourceforløbsydelse efter lov om aktiv socialpolitik eller kontantydelse efter lov om kontantydelse, ikke har andre indtægter end førtidspension eller ikke har en årlig nettoindkomst, der overstiger de minimumsgrænser for fastsættelse af afdragsordninger for henholdsvis personer med forsørgelsespligt over for børn og personer uden forsørgelsespligt over for børn, der er fastsat i Skatteministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige. Der kan

dog opkræves et månedligt beløb, der fastsættes under hensyn til disse særlige omstændigheder, såfremt de har meget beskedne udgifter til f.eks. bolig eller særligt høje skattefradrag.

Efter § 95 i lov om aktiv socialpolitik bortfalder tilbagebetalingskravet, når der er gået tre år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.

Til nr. 11

Den foreslåede ændring i *§ 9 a, stk. 4*, er en konsekvens af indsættelsen af et nyt stk 5 og 6 i § 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 12

Efter repatrieringslovens kapitel 5 er der i visse tilfælde er mulighed for at tilbyde en udlænding, der er omfattet af repatrieringslovens § 3, stk. 1 eller 7, og som ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl, arbejde ved et bistands-, reintegrations- eller genopbygningsprojekt eller lignende i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis der er mulighed herfor.

Såvel danske som internationale bistandsorganisationer ansætter normalt både lokale og internationale medarbejdere på grundlag af åben annoncering, på basis af kvalifikationer, efter de personalepolitiske og lovgivningsmæssige regler, der er gældende for hver enkelt organisation samt på et givet tjenestested, og muligheden for projektansættelse efter lovens § 11 har således efter Udlændinge- og Integrationsministeriets oplysninger aldrig har været benyttet.

På den baggrund foreslås det, at kapitel 5 ophæves.

En udlænding, der påtænker at repatriere fra Danmark, vil som hidtil kunne søge om ansættelse i sådanne projekter på lige fod med andre ansøgere. Ophævelsen af kapitel 5 vil således ikke stille en udlænding, der påtænker at repatriere, anderledes end hidtil.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.

Til nr. 13

Det følger af de gældende regler, at staten refunderer en kommunes udgifter til hjælp til repatriering efter repatrieringslovens §§ 7 og 8 samt reintegrationsbistand efter § 10, jf. repatrieringslovens § 13, stk. 1.

Med det foreslåede *§ 13, stk. 2*, indføres et resultattilskud på 25.000 kr. til kommunalbestyrelsen for hver udlænding med bopæl i kommunen, som repatrierer med støtte i medfør af loven.

Resultattilskuddet ydes, uanset om udlændingen senere vender tilbage til Danmark i medfør af udlændingelovens § 17 a (fortrydelsesretten), og kommunalbestyrelsen som følge heraf træffer afgørelse om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, jf. repatrieringslovens § 9 som affattet ved dette lovforslag.

Beløbet foreslås reguleret én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, jf. lovforslagets § 1, nr. 17.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.6.

Til nr. 15

Forslaget er en konsekvens af, at visse af beløbene i repatrieringslovens § 7 er angivet i henholdsvis 2004- og 2014-niveau, mens andre af beløbene med de ændringer, der følger af lovforslaget, vil være angivet i 2017-niveau.

Med den foreslåede affattelse af *§ 13* præciseres det i loven, hvilke tal der er angivet i henholdsvis 2004-, 2014- og 2017-niveau, samt at alle beløb satsreguleres én gang årligt pr. 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Til § 2

Til nr. 1

Udlændingelovens *§ 17 a, stk. 2*, ændres sådan, at det efter ansøgning kan bestemmes, at opholdstilladelsen for en udlænding omfattet af udlændingelovens § 17 a, stk. 1, først skal anses for bortfaldet efter en periode på op til 12 måneder efter den generelle fortrydelsesret på 12 måneder i § 17 a, stk. 1.

En ansøgning om forlængelse af fortrydelsesretten kan således efter forslaget imødekommes for en kortere eller længere periode på op til 12 måneder.

Der lægges med forslaget op til, at fortrydelsesretten efter ansøgning som udgangspunkt vil blive forlænget med 12 måneder, medmindre der i ansøgningen konkret er anmodet om forlængelse af fortrydelsesretten for en kortere periode

Der er ikke herudover tilsigtet nogen ændring af bestemmelsens materielle indhold.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.8.

Til nr. 2.

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens *§ 17 a, stk. 2, 2. pkt.*, skal en ansøgning om, at en opholdstilladelse ikke skal anses som bortfaldet, indgives inden udløbet af den generelle fortrydelsesret på 12 måneder, jf. udlændingelovens § 17 a, stk. 1, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder.

Såfremt ansøgning indgives efter udløbet af den generelle fortrydelsesret på 12 måneder, skal ansøgningen efter forslaget således som det klare udgangspunkt afvises. Dette betyder, at den pågældendes opholdstilladelse i Danmark anses som bortfaldet efter udløbet af den generelle fortrydelsesret på 12 måneder, jf. udlændingelovens § 17 a, stk. 1.

Ved vurderingen af, om der foreligger sådanne helt særlige omstændigheder, der kan begrunde, at der kan ses bort fra en fristoverskridelse, kan der blandt andet lægges vægt på længden af fristoverskridelsen, årsagen dertil samt hvilken betydning en forlængelse af den generelle fortrydelsesret på 12 måneder vil have for den pågældende.

Der kan efter forslaget alene i helt undtagelsesvise tilfælde ses bort fra en fristoverskridelse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.8.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven finder anvendelse for alle ansøgninger om repatriering, såfremt repatriering først finder sted den 1. juli 2017 eller senere, dog jf. det foreslåede stk. 3. Det betyder, at kommunalbestyrelsen vil være forpligtet til at genoptage allerede afgjorte sager, hvor repatriering først finder sted efter lovens ikrafttrædelse, med henblik på behandling efter de nye regler. Der forventes at være tale om et mindre antal sager.

Resultattilskud i medfør af den foreslåede § 13, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, ydes således for udlændinge med bopæl i kommunen, som repatrierer den 1. juli 2017 eller senere. En udlænding regnes som repatrieret fra den dato, den pågældende er registreret som udrejst af Danmark i Det Centrale Personregister (CPR).

Det foreslås i *stk. 3*, at lovens § 1, nr. 10, hvorved der foreslås at indføre et absolut tilbagebetalingskrav, ikke finder anvendelse i sager, hvor ansøgning om hjælp til repatriering er indgivet før lovens ikrafttrædelse, dvs. den 1. juli 2017.

Det betyder, at i de tilfælde, hvor en udlænding har ansøgt om hjælp til repatriering inden den 1. juli 2017 og i forlængelse heraf har fået bevilliget repatrieringsstøtte og dernæst er udrejst, vil de hidtil gældende regler om tilbagebetaling af hjælp til repatriering efter repatrieringslovens § 9 finde anvendelse. Dvs. en kommunalbestyrelse vil i sådanne tilfælde alene efter en konkret vurdering kunne kræve hjælp til repatriering tilbagebetalt, hvis udlændingen ikke har gjort et reelt forsøg på repatriering, eller hvis der til brug for ansøgningen er afgivet urigtige eller vildledende oplysninger.

Til § 4

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at lovens § 2 ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	*Lovforslaget*
	§ 1
	I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 7. oktober 2014, som ændret ved § 3 i lov nr. 380 af 27. april 2016, foretages følgende ændringer:
§ 6. Uanset bestemmelserne i § 5 i lov om aktiv socialpolitik og § 25, stk. 2, i integrationsloven kan kommunalbestyrelsen efter ansøgning give tilladelse til, at en udlænding modtager hjælp til forsørgelse efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven, hvis den pågældende deltager i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering.	**1.** I *§ 6, 1. pkt.*, ændres »bestemmelserne« til: »bestemmelsen«, og »og § 25, stk. 2, i integrationsloven« og »og integrationsloven« udgår.
§ 7....	**2.** *§ 7, stk. 2, nr. 6*, affattes således:
Stk. 2, nr. 1-5...	
6) udgifter til sygeforsikring i 1 år i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring,	»6) udgifter til sygeforsikring i hjemlandet eller det tidligere opholdsland til personer, der er fyldt 18 år, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, på op til 7.500 kr. pr. år i op til 4 år,«
7) udgifter til medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug og	
8) udgifter til medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst 1 års forbrug eller til andre hjælpemidler, dog højst i alt 5.000 kr., samt hjælp til nødvendig vaccination i Danmark.	**3.** I *§ 7, stk. 2, nr. 7*, ændres »forbrug og« til: »forbrug,«
	4. I *§ 7, stk. 2, nr. 8*, ændres »i Danmark.« til: »i Danmark og«.
	5. I *§ 7, stk. 2*, indsættes som nr. 9:
	»9) udgifter til skolegang til skolesøgende børn, der på tidspunktet for repatriering er fyldt 5 år, på 500 kr. om måneden pr. barn i op til 4 år, dog højst indtil det fyldte 16. år.«

Stk. 3...

Stk. 4. I stedet for at yde hjælp til udgifter til sygeforsikring i 1 år, jf. stk. 2, nr. 6, kan kommunalbestyrelsen, når sygeforsikringen ikke eller kun vanskeligt kan tegnes i hjemlandet, beslutte at udbetale højst 5.000 kr., med henblik på at udlændingen enten selv kan tegne en sygeforsikring eller anvende beløbet til at dække udgifter til behandling. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales det i 1. pkt. nævnte beløb først efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales dette beløb 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Stk.5-8...

6. *§ 7, stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4*. Hjælp til udgifter til sygeforsikring, jf. stk. 2, nr. 6, udbetales i to dele, således at hjælp til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden. Det er en betingelse for udbetaling af første del, at der fremvises dokumentation for betalt forsikring. I tilfælde, hvor forsikringen kun kan tegnes i forbindelse med ophold i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, kan udbetaling af første del dog ske på baggrund af et tilbud om forsikring. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til sygeforsikring efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til sygeforsikring 12 måneder efter udrejsen af Danmark.«

7. I *§ 7* indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»*Stk. 5*. I de tilfælde, hvor sygeforsikring efter stk. 2, nr. 6, ikke eller kun meget vanskeligt kan tegnes i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, kan kommunalbestyrelsen i stedet yde hjælp til dækning af behandlingsudgifter. Hjælpen udgør 7.500 kr. pr. år i op til 4 år til personer, der er fyldt 18 år, og udbetales i to dele, således at hjælp til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til behandlingsudgifter efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til behandlingsudgifter 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Stk. 6. Hjælp til udgifter til skolegang efter stk. 2, nr. 9, udbetales i to dele, således at der ved tilbagevenden udbetales 25 pct. af beløbet, der i alt kan ydes efter stk. 2, nr. 9. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til udgifter til skolegang efter stk. 2, nr. 9, efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til skoleudgifter 12 måneder efter udrejsen af Danmark. Det er en betingelse for udbetaling af den resterende del af hjælp til skoleudgifter,

at der fremvises dokumentation for, at barnet er indskrevet i skole.«

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 7-10.

Stk. 5. En udlænding kan kun modtage hjælp til repatriering én gang.

Stk. 6...

Stk. 7. Uanset stk. 6 kan der ydes hjælp til repatriering, hvis

1) udlændingen er blevet skilt fra og ikke længere samlever med referencen,

2) referencen er død,

3) udlændingen som barn er blevet familiesammenført med sine forældre og efter sit fyldte 18. år ønsker at repatriere eller

4) udlændingen har opholdstilladelse på grundlag af en familiemæssig tilknytning til en herboende søn eller datter og er omfattet af § 10, stk. 1, nr. 4.

8. I *§ 7, stk. 5*, der bliver stk. 7, indsættes efter »repatriering«: »efter repatrieringsloven«.

9. I *§ 7, stk. 7*, der bliver stk. 9, ændres »stk. 6« til: »stk. 8«.

§ 9. Kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis særlige omstændigheder taler herfor, herunder navnlig, hvis udlændingen ikke har gjort et reelt forsøg på repatriering, eller hvis der til brug for behandlingen af ansøgningen om hjælp til repatriering er angivet urigtige eller vildledende oplysninger. § 95 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse.

10. *§ 9* affattes således:

»**§ 9.** Kommunalbestyrelsen skal træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis en udlænding anvender fortrydelsesretten i udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, eller hvis en udlænding, der har modtaget støtte til repatriering, på ny indgiver ansøgning om opholdstilladelse i Danmark inden for de første to år efter udrejsen og i forlængelse heraf meddeles opholdstilladelse. Kommunalbestyrelsen skal endvidere træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis der til brug for behandlingen af ansøgningen om hjælp til repatriering er angivet urigtige eller vildledende oplysninger. § 95 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse.«

§ 9 a....

Stk. 2. og 3...

11. I *§ 9 a, stk. 4*, ændres »6« til: »8«.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning træffe afgørelse om, at hjælp til repatriering, som ikke er udbetalt, kan ydes, når udlændingen ikke længere unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2, såfremt betingelserne for udbetaling af hjælp til repatriering efter § 7, stk. 1 og 6, i øvrigt er opfyldt.

Kapitel 5

Projekter

§ 11. En udlænding, der er omfattet af § 3, stk. 1 eller 7, og ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl, kan tilbydes arbejde ved et bistands-, reintegrations- eller genopbygningsprojekt eller lignende i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis der er mulighed herfor.

Stk. 2. Ved etablering af projekter i udlandet giver Udenrigsministeriet oplysning herom til Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold eller den myndighed, organisation eller forening, som Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold har overladt rådgivningsopgaven til.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med en udlændings ansøgning om hjælp til repatriering rette henvendelse til Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold eller den myndighed, organisation eller forening, som Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold har overladt rådgivningsopgaven til, hvis udlændingen udtrykker ønske om at arbejde ved et projekt i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold eller den pågældende myndighed, organisation eller forening undersøger i samarbejde med Udenrigsministeriet, om den pågældende udlænding kan tilbydes arbejde ved et projekt i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

§ 13....

12. Kapitel 5 ophæves.

13. I *§ 13* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Staten yder et resultattilskud på 25.000 kr. til kommunalbestyrelsen for hver udlænding med bopæl

i kommunen, som repatrierer med støtte i medfør af loven.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 14. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 3, 5 og 8, og § 7, stk. 4, er fastsat i 2004-niveau og reguleres fra og med 2005 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 2. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 4, er fastsat i 2014-niveau og reguleres fra og med 2015 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 3. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 3, er fastsat i 2014-niveau og reguleres fra og med 2015 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

14. *§ 14* affattes således:

»**§ 14.** De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 3, 5 og 8, er fastsat i 2004-niveau og reguleres fra og med 2005 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 2. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 4, og § 7, stk. 3, er fastsat i 2014-niveau og reguleres fra og med 2015 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 3. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 6 og 9, og § 13, stk. 2, er fastsat i 2017-niveau og reguleres fra og med 2018 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.«

§ 17 a....

Stk. 2. Det kan efter ansøgning bestemmes, at opholdstilladelsen for en udlænding omfattet af stk. 1 først skal anses for bortfaldet, når der er forløbet højst 12 måneder efter den i stk. 1 nævnte periode.

Stk. 3-6...

§ 2

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, som ændret senest ved lov nr. 235 af 14. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 17 a, stk. 2*, ændres, »når der er forløbet højst« til »efter en perode på op til«.

2. I *§ 17 a, stk. 2*, indsættes som 2. pkt.:

»Ansøgning efter 1. pkt., som indgives efter den periode, der er nævnt i stk. 1, afvises, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 2. Loven finder anvendelse for udlændinge, som repatrierer med støtte i medfør af repatrieringsloven den 1. juli 2017 eller senere, jf. dog stk. 3

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 10, finder ikke anvendelse i sager, hvor ansøgning om hjælp til repatriering er indgivet før lovens ikrafttrædelse.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Lovens § 2 kan dog ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.